

[Finansministeren]

disse sager, at SF har en mindre systembundet holdning end det ottende parti, som jeg kommer til om et øjeblik, og i højere grad har lysten og viljen til at sætte borgerne i centrum.

Derfor skulle det ikke undre mig det fjerneste, specielt da ikke når hr. Jes Lunde også udtrykte bekymring for de offentlige udgifters niveau, om det praktiske udvalgsarbejde vedrørende de tre lovforslag, der er fremsat, vil føre til, at også SF kan støtte disse forslag, når vi kommer frem til tredjebehandlingen af dem.

Det efterlader mig så med det mest traditions- og systembundne parti, vi har i det danske Folketing, nemlig Socialdemokratiet, der tilsyneladende er modstander af enhver form for forandring, specielt hvis forandringen er til det bedre for borgerne. Jeg håber, at hr. Stavads ordførertale bliver mangfoldiggjort i alle landets blade, sådan at man kan se, hvilken holdning Socialdemokratiet har til muligheden for at skabe fornyelse i den offentlige sektor, skabe fornyelse i den offentlige service, hvilken mangel på vilje Socialdemokraterne har til at gå nye veje, der kunne sikre borgernes frie valg.

Det kan jo være, at årsagen til hr. Stavads meget negative ordførertale er, at hr. Stavad ikke har studeret den interessante undersøgelse, vi har lavet om borgernes frie valg – en rapport om borgernes erfaringer med og ønsker til frit valg af offentlig service. Jeg kan i hvert fald anbefale hr. Stavad et sådant studium.

Det fremgår jo af den – hvad jeg gerne vil understrege – at en meget stor procentdel – 80-90 pct. – af den danske befolkning er tilfreds med den offentlige service. Men når vi tager det område for område, viser det sig, at der blandt dem, der har friere valg, er en endnu større grad af tilfredshed. Vi synes altså, at selv om det er godt, at der er 80-90 pct., der er tilfredse, så er det ikke godt nok; vi må længere.

Vi hæfter os ved, at der er meget store grupper i befolkningen, der ønsker det frie valg, og der er sågar meget store grupper i befolkningen, der siger, at hvis de fik et friere valg, ville de oven i købet gerne selv betale merprisen bare for at få lov til at få det frie valg. Jamen så skal de da også have lov til det.

Jeg hæfter mig også ved, at der på et område som hjemmehjælp faktisk er knap 60 pct. af befolkningen, som ønsker selv at bestemme el-

ler have indflydelse på, hvilken hjemmehjælp der skal komme i deres hjem. Jamen er det ikke et meget rimeligt ønske at imødekomme? Vi har ikke noget mere privat end vort hjem og den hjælp, vi skal have i vort hjem, når vi enten er gamle eller er i en situation, hvor vi som syge skal have hjemmehjælp. 60 pct. ønsker indflydelse. Selvfølgelig skal vi prøve på at efterleve de 60 procents ønske om at få indflydelse.

Men jeg takker altså flertallet for den overvejende positive behandling, og jeg ved, at mine kolleger i forbindelse med de tre konkrete lovforslag selvsagt vil tilsige fleksibilitet i tilpasningen af lovforslagene, sådan at de tre lovforslag kan vedtages i indeværende folketings-samling. Det tror jeg bliver til gavn for borgerne.

Stavad (S):

Selv om finansministeren ikke var særlig venlig, vil jeg alligevel tage imod tilbudet – hvis det var et tilbud – om, at finansministeren ville være behjælpelig – jeg ved godt, at en finansminister har mange gode kontakter – med at sørge for, at mine ordførertaler bliver trykt i alle landets aviser, for det tror jeg faktisk ville tjene os vældig meget og også ville klare spørgsmålene op, så nogle af de smukke overskrifter, der er i finansministerens redegørelse, bliver afdækket.

Finansministeren henviser til den interessante undersøgelse. Vi har faktisk studeret den meget omhyggeligt. Vi har endda studeret den så meget, at vi har haft nogle til at granske den nærmere. Og de, der har gransket, har været i kontakt med både Finansministeriet og det pågældende undersøgelsesinstitut, fordi der er spørgsmål deri, som medfører, at man bliver sendt fra Herodes til Pilatus; altså undersøgelsesinstituttet siger det er Finansministeriets ansvar, og Finansministeriet siger det er undersøgelsesinstituttets ansvar. Det viser sig nemlig, hvis man dykker ned i det – og det kan man jo få lejlighed til under det kommende udvalgsarbejde – at det er lavet på et så lemfældigt grundlag, at det ikke kan holde for noget som helst, og at man i øvrigt på en række områder har spurgt uklart. Det gælder eksempelvis det, som finansministeren nævnte, nemlig om man var parat til at betale ekstra. Det fremgår ikke, om det er ud af egen lomme eller det er i form af højere skatter.